

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kri teče sedaj v Hercegovini, vstaja se ne dá kmalu potlačiti. Okolo Foče sta oberst Hotze in Obadič imela boj s številnimi vstaši cele 4 dni, od 1.—4. februarja; palo je zopet več vojakov. Vstaši so hoteli Fočo vzeti, Brod, Humič in Bastače, pa se jim ni posrečilo. Noveja poročila govorijo o bojih pri Koritu in Konjici; tukaj je baje 400 vstašev vjetih, v Sarajevu in Banjaluki so zasledili zaroto mohamedancev; FML. Jovanovič mudi se v Mostaru. — Iz Gališkega poročajo, da je policija ngrabila 20 rusinskih narodnjakov, češ, da z Rusi držijo in zoper cesarstvo veleizdajske zarote kujejo; med zaprtimi je tudi dvorni svetovalec Dobranski, njegova hčer, več duhovnikov, urednikov in učiteljev. — Delegacije so, dovolivši 8 milijonov za potlačenje vstašev, zopet se razšle. — V državnem zboru obravnavajo novi davek na petrolej in kmalu tudi proračun za l. 1882; v gosposki zbornici pride dnes postava o češkem vseučilišču na dnevni red. — Liberalci in lahoni v Trstu so pri dopolnilnih volitvah propali; izvoljena sta 2 federalista in konservativca: Burgstaller in Vučetič. — V Pragi bilo je več socialistov v zapor obsojenih. — V Kronstadtu v Erdeljskem so zasledili pri tamošnjih Rumunih več zabojev polnih skritega orožja. — Magjari se bojijo Slovanov in toraj je minister Tisza prav politično modro v delegacijah djal, da ne sovraži nobenega slovanskega rodu. No, Slovani mu tega ne bodo lahko verovali. Saj vidijo, kako so Srbi dobili po sili patrijarha, katerega nihče ne trpi. Tem bolje čudno je, kako je se mogel hrvatski poslanec Miškatovič Tiszajn zahvaljevati zato, da slednji pravi, kako Slovanov ne sovraži. — Železnico od Siska do Kostanjevice kmalu odpró, železnica šteje 6 stacij. — V Polo pride velikanska kanona, ki bo 6 metrov dolga in 28.500 kilo težka, ter metala kroglice, za katere bo 4 cente smodnika treba. — Cesarica se je odpeljala v Angleško na lov.

Vnanje države. V pruskem deželnem zboru prizadevajo si katoliški poslanci odpraviti sv. Cerkvi sovražne in krivične postave. Mogoče je, da se jim posreči. Slišati tudi je, da izpraznjeni škofijski sedeži zadobijo kmalu svojih pastirjev. K papežu je pruski kralj poslal posebnega poslanca, kar velja kot dobro znamenje. — Ruski general Skobeljev je z večimi oficirji obhajal obletnico na zmago pri Turkmenski trdnjavi Geogtepe in povdarjal vzajemnost vseh Slovanov, ter da ima Rusija nalog, vsem Slovanom pomagati, tudi je omenil hercegovskih vstašev, katere je brate imenoval in rekel, da se ob Jadranskem morji borijo za svobodo in vero. Te besede so naredile velikanski hrup skoro po celem svetu. Nekateri magjarski in nemški časnikarji pišejo, da to pomeni vojsko zoper Avstrijo in Nemčijo.

Toda ruska vlada ne misli na takšno strašansko vojsko in je avstrijskej vladi izrekla svoje obžalovanje, ter da je ruski general le svoje osebno mnenje izjavil. — Rumuni dobili so deloma novo ministerstvo, ki je Avstriji še menje prijazno, nego prejšnje. — Grki in Turki so se zastran meje na mirnem porazumeli. — Srbi so vsled vstaje v Hercegovini silno razburjeni, še bolj pa Črnogoreci; radi bi šli vstašem na pomoč, a kneza ne pustita; nek Črnogorec je baje radi tega svojega kneza hotel ustreliti, pa ga ni zadel. — Italijanski rovarji podpirajo vstaše in Garibaldijev sin Menotti nabira prostovoljcev. Papež so se z ruskim carjem toliko porazumeli, da smejo izgnani poljski škofje priti domov; večjidel pa dobijo škofije novih pastirjev. — Francozi in Angležji so hoteli skupaj napasti in vzeti Egipt, sedaj so si pa premislili, videč, da bi se skregali z Bismarkom, Rusi, Avstrijci, Italijani in še s Turkom. Egipčani pa hodijo svojo pot in so postavili nove ministre in sklicali deželni zbor. Od tujcev nečejo biti dalje odvisni.

Za poduk in kratek čas.

Iz Sarajeva v Tarčin.

I. Odloživši natančnejši spis zanimivejših dogodkov na kuli Čengićevi in v njeni okolici za primernejše vreme, hočem takoj pričeti z opisom potovanja iz Sarajeva čez Konjico, Jablanico, Mostar, Metković, Dobrovniki, v Reko, Trst in ljubljeno domačijo. Morebiti bodo te črtice ravno sedaj dragomilim čitateljem „Slov. Gosp.“ prav dobro došle in ugajale.

Dne 14. januarija 1879 poslala je Sarajevska general-komanda za mene prav veselo poročilo poveljniku 15. poljske bolnišnice, rekoč, da sem v neaktivno stanje prestavljen. Matične in druge knjige moram rezervnemu duhovniku g. Franju Premruju, oskrbniku in dušnemu pastirju 36. bolnišnice izročiti, kateri gospod bode opravljal pastirsko službo po rimo-katoliškem obredu v lazaretu; med tem ko ima opravila grško-katoliške vere rezervni kaplan g. Porfir Pawlusiewicz prevzeti. Vstled tega veselega, od generala Veiscej-a podpisanega odloka oskrbel sem si nagloma vse, kar treba, da odpotujem v kratkem in brzo. Dne 17. januarija na praznik sv. opata Antonija izročim vso opravo in pripravo špitalske kapele g. Premruju, roj. Krajcu in frančiškani v Karlovc; poprosim za potni list ali maršruto in dva konja do Konjice. Ko vse te sitne pote dovršim, obiščem znance in prijatelje v Sarajevu, da se od njih morda za vselej poslovim. Z Bogom! zakličem katoliškemu župniku fra Jakobu Marić-u, jegovima ljubeznjivima pomočnikoma fra Luki in fra Pavlu, skrbni, dobrosrčni župnikovi materi; zatem bosanskemu pesniku, velečastitemu očetu Grgi Martić-u, pri katerem sem ravnokar našel iz Beča došlega